

**UCHWAŁA NR XXXVIII/301/17
RADY MIEJSKIEJ GMINY MIRSK**

z dnia 30 listopada 2017 r.

w sprawie zmiany uchwały Nr XXIX/198/17 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 23 lutego 2017 r.

Na podstawie art. 24 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 139) Rada Miejska Gminy Mirsk uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale XXIX/198/17 Rady Miejskiej Gminy Mirsk dnia 23 lutego 2017 w sprawie stawek cen i opłat wraz z taryfą cenową dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 skreśla się wyrazy „Stawka za przyłączenie do urządzeń wodociągowych 152,00”;
- 2) w pkt 2 skreśla się wyrazy „Stawka za przyłączenie do urządzeń kanalizacyjnych 244,00”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Mirsk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w miejscowej prasie i na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Mirsk.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Gminy Mirsk

Małgorzata Myślicka - Łoś

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy w Lwówku Śląskim pismem z dnia 15 listopada 2017 roku wniósł o podjęcie kroków, zmierzających do wyeliminowania sprzecznych z prawem zapisów uchwały Nr XXIX/198/17 Rady Miejskiej Gminy Mirsk dnia 23 lutego 2017 w sprawie stawek cen i opłat wraz z taryfą cenową dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Z treści pisma wynika, iż zapisy uchwały dotyczące stawek za przyłączenie do urządzeń wodociągowych, a także kanalizacyjnych zostały wydane bez upoważnienia ustawowego. Na stawianą tezę przywołuje bogate orzecznictwo sądowe i sądownoadministracyjne. Po szczegółowej analizie treści kwestionowanych zapisów uchwały, a także orzecznictwa judykatury i poglądu doktryny dotyczącej rozważanej problematyki, należy podzielić pogląd prokuratora. Zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328) właściwy minister wydał rozporządzenie z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 127, poz. 886). Brzmienie § 5 cytowanego wyżej aktu podstawowego a w szczególności treść pkt 7 może budzić wątpliwości co do praktyki stosowania tej normy cyt. „§ 5. Taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają: 1) cenę za m³ dostarczonej wody, w rozliczeniach dokonywanych na podstawie odczytu wskazań wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody; 2) stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę: a) w rozliczeniach w oparciu o wskazania wodomierza głównego lub wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej, b) w rozliczeniach z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym, c) w rozliczeniach na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody; 3) cenę za m³ odprowadzonych ścieków w rozliczeniach z odbiorcami za ilość odprowadzonych ścieków, ustaloną na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego lub zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody; 4) cenę za jednostkę miary powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z której odprowadzane są ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową, uwzględniającą rodzaj i sposób zagospodarowania powierzchni; 5) stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę: a) w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną na podstawie zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza głównego lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody, b) w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną zgodnie ze wskazaniami urządzenia pomiarowego, c) w rozliczeniach za ścieki opadowe i roztopowe odprowadzane kanalizacją deszczową; 6) stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9; 7) stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9. Prawodawca wyspecyfikował więc, jakie elementy mają zawierać taryfy, wśród której znalazła się m.in. stawka opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9. Zagadnienie, czy przepis rozporządzenia jako aktu podstawowego może być normą kompetencyjną dla właściwych organów w kształtowaniu tych stawek był rozstrzygany przez judykaturę oraz doktrynę. W orzecznictwie sądownoadministracyjnym prezentowane jest jednolite stanowisko, że jednostronne nakładanie na obywateli jakichkolwiek obowiązków, w tym także opłat, jest dopuszczalne tylko w przypadku istnienia wyraźnego upoważnienia ustawowego. Podstawą taką nie jest ani art. 15 ani art. 24 ustawy. Nie są to bowiem opłaty za usługi komunalne, lecz rodzaj ukrytych, przymusowych danin publicznych, narzuconych wraz z "usługą", jako warunek korzystania z urządzeń gminnych (patrz A. Kisielewicz, Samodzielność gminy w orzecznictwie NSA, Warszawa 2002, s. 69-72). Nie można przyjmować dobrowolności udziału finansowego mieszkańców, jeżeli chcąc uzyskać dostęp do urządzeń komunalnych w rodzaju sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej muszą uiścić jednorazową opłatę z tytułu podłączenia nieruchomości do tej sieci. Przedstawionej powyżej oceny nie zmienia okoliczność, że zgodnie z § 5 pkt 7 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 127, poz. 886) taryfy zawierają m.in. stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług. Rozporządzenie zatem jako akt rangi podstawowej nie może stanowić podstawy do nakładania obowiązku normatywnego nie znajdującego uzasadnienia w przepisach rangi ustawowej (por. wyrok NSA z dnia 19 maja 2016 r. sygn.: II GSK 1148/16, publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Gminy Mirsk

Małgorzata Myślicka - Łoś